

கதிர் பாரதியின் திறந்த கவிதைகள் புதிய மொழி, புதிய உணர்வு, புதிய நடையுடன் இரூப்பத்தை அவரின் கவிதைகள் அவ்வப்போது படிக் கிறபோது அறிந்திருக்கிறேன். பரமபாலும் புதியமொழியும், புதிய உணர்வும, புதிய நடையும் கொண்டவையென்று கலவரப்படுத்துவதுண்டு. துடர்ந்த வாசிப்பில் உள்ள வாசகன் மனம் விரும்பும் பங்களிப்பை அவர் கவிதைகள் எப்போதும் கொண்டிருக்கின்றன. இத்தொகுப்பில் கவிதைகளில், கவிஞன் பற்றி நிறையவே எழுதியுள்ளார். கனவர்களின் விற்பனையை பிரதிநிதி என்கிறார். எப்படியாகினும் கடத்தி விட வேண்டும் என்கிற ஆசையைச் சொல்கிறார். துப்பாக்கிகள் நிரம்புகிறது சிரிப்பென்று. துப்பாக்கிகள் ரவையென நிரப்பியதைப் போலாகிறது. அழுவதை விட்ட நிறையும் வந்து விடுகிறது. நவகவிஞரின் திண்ப்பி வாழ்க்கையின் அவலத்தை “ மகாகவி கவிதை எழுதுகிறான் ” என்று குறிப்பிட்டு அவரின் எதிர்வினையையும் சொல்கிறார். கதிர் பாரதியின் கனவர்களை கொள்முதல் செய்து கொண்டு போன வாசகனின் கண்களில் ஒளிபெருகத் தொடங்கச் செய்கிறார். இவரின் பாழடைந்த வீட்டை கடந்து செல்பவரின் அனுபத்தை வாசகன் கவிஞனை கடந்து செல்வதாகக் கட்ட எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதற்குமேல் அவன் என்ன செய்து விட முடியும் என்பதில் ” ஆவல் ” கவிதையில் கட்டக் குறிப்பிடுகிறார். வாழ்க்கையே கொல்கைகளமாகி வருவதைச் சொல்லும் அனுபவங்கள் உண்டு. வாழ்க்கையில் கவிதைக்கு இடமில்லாமல் போய் விடுகிறது யாரத்தையும் மலேட்டு எடுத்துக் காட்டுகிறார். யாருடைய அனுபவங்களோ, வார்த்தைகளோ கட்ட

தனக்குள் வரித்துக் கொண்டதாகி பின் கவிதை வரிகளாகின்றன .

நீள் கவிதைகளில் மகாகவி கவிதை ஒருவகை நிகழ் முரணன் என்றால் குளத்தில் அலகைகின்ற கவிதைகள் அகத்திணைத்துலாய் விரிகிறது. உள்ளுணர்வுடன் தொடர்பும் கவிதை மனம் சூற்றுச் சிழலையும் நிகழ் காலத்தையும் சரியாகவே கணித்து நகர்கிறது. உருக்கமான காதல் புலம்பலோ பண்ணிடம் கிஞ்சுவதோ கிட சாவை ஒத்த துயரத்தின் உச்சபட்சானுபவமாக எழுதுகிறார்

(மோகினியிடம் இருக்கும்பின் அரளிப்புகள்) குழந்தைகள், ஆண்கள், பெண்கள், மிருகங்கள், சாத் தானும் கடவுளும் கவிதைகளில் அலகைக் கழிந்து அதிகாரத்திற்கு எதிரான குரலாகவும், அன்பினால் வார்த்தைகள் குழந்தைததாகவும் மாறுகிறது. மரணவட்டை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. கதிர் பாரதியின் யானைகும் கிள்தான். ஆனால் ஆசீர்வாதம் வாங்கும், ஆசீர்வாதம் தர்பவமை. பொம்மையை உருவாக்கி விட்டு புன்னகையை அணைத்துப்பி உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் குழந்தைகள், மகன்களும் மகன்களின் நிமித்தமும் தரும் அனுபவங்கள், போன்றவற்றில் உட்பட சமான விளையாட்டைத் தாட்டு விடுகிறார். "மகனால் நனைகிறது அப்பாவின் பால்யம்" குழந்தைகளின் குறும்புகளும், நடவடிக் கைகளும் கதிர் பாரதியின் மனிதற்குள் உட்கார்ந்து கொண்டுவாசிப்பாளனை குழந்தை மனம் கொண்டவனாகி விடுகிறது. வாசக அனுபவங்களையும் நரீமயானதாகுகுகிறது. நரீமயான அனுபவத்திற்கு கவிதை மொழி அதன் சாத் தியங்களை எல்லையற்றதாகிக் கொண்டே போவதற்கு இயல்பான வார்த்தைப் பிரயோகங்களும் நிகண்டிலிருந்து வார்த்தைகளை தேடி எடுக்காததும் சுவாகரியப்படுத்துகிறது. உண்மையின் பக்கம் எப்போதும் நின்றும் கொண்டேயிருக்கிறார். கட்டற்ற காதலை உடம்பின் ஏதோ ஒரு பாகமாகி நிலைநிறுத்தி விடுகிறார். மச்சங்கள் வழியே மீளும் காதலோ வாழ்வோ ஜீவத்துப்பிபுடன் விரிந்து கொண்டே இருக்கிறது. புகைப்பட கலஞ்சனை கொண்டு விட்டு கடவுளாகிக் கொள்கிற சமிகம், ஹிட்லர் சமாதனத்தித்துவராகிறார். இவற்றை அங்கீகரிக்கிற சமிகம் பிரிவதை துரத்துகிறது. நிலம் பற்றிய சிந்தனைகளும், அக்கறையும் கனவுகளாய் அவரைத் துரத்திக் கொண்டே இருக்கிறது." அதனால் உப்புச் சட்டிகள் இரண்டை வளர்கிறார்" கண்களில், நிலத்திற்கு ஆனந்தி என்று பெயர் சட்டி ஆனந்திக் கிறார். பசப்புகளும், பாசாங்குகளும் மயங்கி இருக்கும் நிலத்தமைட்டாக வணேடும் என்ற அக்கறையை இன்னொரு பரிமாணமாய் விசுவரூபிக் கிறது. "வழி தவறிய மனுஷ்ய குமாரனின் மறியை / பிதாவின் பெயரால் பலி கொடுத்து விட்டு / வீச்சமடிப்பது அதன் மாமிசம் தான் என்கிறோம்" கிராமிய அடையாளங்களதை தக்கவதைத்துக் கொள்ளும் எத்தனங்கள் நிறையைவே உண்டு. கடவுள் பற்றிய குறிப்புகளில் விலகுதல் பகுத்தறிவுப் பார்வைக்கும் கொண்டுவசிலெகிறது. நவீன நுகர்வாழ்க்கை தந்திருக்கும் பலி பற்றி இது போல் நிறையைவே அக்கறையும், பயணப்படவும் முபிகிற இவரால். தனிமையை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் போது கிட ஊர் சூற்றுபவனைப் போல் எல்லாவற்றையும் தனக்குள் கொண்டு வந்து விடுகிறார். சமிகத்தின் எந்த அங்கத்திலிருந்தும் பிய்த்துக் கொண்டு போய் விடுகிறவராக இல்லலை.

உலகமே காமுறுகிற வகையில் கவிதை எழுதும் எத்தனம் ஆச்சரியமானது. துரோகம், வஞ்சகம், அதிகாரத்திற்கெதிரான குரல் என்று சப்தமிடும் (மெல்லியகுரலில் தான்)

கதிர் பாரதியின் எதிர்வினை சிறுநீ ராய் முகத்திலும் , வாயிலும் தெறிக்கிறது. அன்றாட நிகழ்வுகளின் உள் ரகசியங்கள் விரித்து வகைகப்படுகின்றன. கவிதை களேக்கையாகி எண்ணற்ற படிமங்களை நிரப்புகிறது. கதிர் பாரதியின் கவிதை என்றைக்கும் புதிதாகவே இருக்கிறது. கவிதைக்குள் அவர் புதுமமைதேயாகவே இருக்க சாத்தியங்களை இத்தொகுப்பு உருவாக்குகிறது. இவரின் கவிதை மீ தான் பலவீனங்கள் சூலபமாகச் சரிபவவை.

“000 0000000 000000000 0000000000000
0000000000000 000000000 000000000 0000000000
000000 000000000000 00000 0000000000
000000 000000000000
000000000000 0000000000000
00000000000 0000000 0000000000000 00000 .
00000000
0000 000000000000000 0000000000000
0000000000000
0000000000 0000000000 0000000000
000000000 00000 ”

கதிர் பாரதியின் கவிதை அனுபவம் நினகைக்க நினகைக்க வளர்பிறையாகவே மிளிர்பவவை. (இது சம்பிரதாயமான வரிகளே என்றாலும்.) ஒரு பத்திரிக்கையாளனாக இருக்கும் மனோநிலை மீறி அதன் பிரபலயம் பிசாமல், நீர்த்துப்போகும் தன்மையுடன் அவசரம் காட்டாமல் அவர் கவிதைகள் உயிப்புடன் தொடர்ந்து இருப்பதற்கு திடமான அசாத்தியமான படபைப்பு மனம் வணைடும்

(மசியாவாக்கு மஐன்று மச்சங்கள், கதிர் பாரதியின் கவிதைத் தொகுதி, ரூ 60, புது எழுத்து, காவரேப்பட்டிணம்).

subrabharathi@gmail.com